

Kakšne otroke ima rada Marija.

VIII. V mislih mi je še več lepih lastnosti, s katerimi se morejo dobri otroci posebno prikupiti svojim dobrim materam, n. pr.: ponižnost, krotkost, pokorščina, hvaležnost, delavnost, štedljivost, ukaželnost itd. Pa te lepe čednosti so že večinoma vštete v tem, kar sem doslej pripovedoval, ko sem n. pr. rekel, da ima dobra mati rada zdrave in lepe, čedno oblečene otroke itd.; posebej se jih pa tudi učite ob razlagi katekizma. Torej bi že lahko prenehal ta nauk; vendar se hočem še enkrat oglasiti in še vso drugo prikupnost dobrih otrok združiti v besedo: **modrost**. Da, **modrih** otrok si še posebno želi vsaka pametna mati, ker nad vse hrepeni, da bi bili istinito srečni vsi njeni otroci.

Ker se smem zanesti, da vam je že iz razlage v šoli znano, kdo da se sme imenovati *m o d e r*, bo pač zadostovalo, če vam le prav na kratko povem tudi jaz svojo misel o tej najimenitnejši lastnosti, ki bi jo smel imenovati *z l a t o b r o č*, ki oklepa vse druge čednosti.

Moder je, kdor si zna zagotoviti pravo srečo. Svetna modrost se trudi poiskati najboljšo pot do časne sreče: krščanska modrost pa hoče v prvi vrsti zagotoviti večno srečo v nebesih in si s tem obenem zagotovi tudi že časno. »V nebesa moram priti!« to je modrega kristjana prvo prepričanje. »Če hočem pa v nebesa priti, moram tudi zvesto hoditi po oni poti, ki pelje v nebesa, vestno rabiti pomočke, ki so potrebni k zveličanju!« to pa je neizogibna posledica njegovega temeljnega prepričanja.

Že zavoljo tega prepričanja ne more moder človek nespametno in grešno živeti, marveč se mora z vso vnemo truditi za razne čednosti in vzorno vedenje. Tak plemenit človek namreč ne misli sebično le nase — na svojo srečo, marveč se povzpne višje ter je živo prepričan, da tako dobrega Boga, ki ga tako očetovsko osrečuje že tu na zemlji in ki mu je

obljubil v večnosti tako veličastno in neizmerno srečno blaženost, mora ljubiti z avoljo njega samega in mu služiti zato, ker mu je neskončno dobrotljiv Gospod, kakor tako lepó pove katekizem, ko razlaga darove sv. Duha: »Dar modrosti nam pomaga spoznavati, občudovati in ljubiti Boga naravnost v njegovi slavi in popolnosti ter vse presojati in ceniti po tem spoznanju in tej ljubezni.«

Če je že zemeljska mati vesela takega modrega otroka, ki se nad vse boji Bogu se zameriti s kakim grehom in se na vso moč trudi pridobiti si njegovo ljubezen, kako da ne bi naša nebeška Mati Marija ne ljubila takih blagih ljudi, ki se na zemlji imenujejo izvrstni otroci, izvrstni posli, izvrstni gospodarji in gospodinje, izvrstni uradniki ... v nebesih pa bode imel vsak izmed njih večno slavno ime: svetnik, svetnica!

* * *

Neki goreč duhovnik na Nemškem si je stavil lepo nalogo, da bi opisal vse one svetnike, ki so posebno goreče častili Marijo. Pa kaj se mu zgodi? Pisal in pisal je tako dolgo, da sta mu nastali dve veliki in debeli knjigi. Saj so pač vsi svetniki goreče častili Marijo; razložek je le ta, da se je pri nekaterih to godilo bolj očitno in veličastno, pri drugih pa bolj natihem in skromno, ali pa se ni razvedelo in zapisalo.

Zato je nekdo Marijino češčenje imenoval gor-komer (termometer) naše bogoljubnosti. Če kdo prav časti Marijo, je gotovo tudi sicer izvrsten človek; če se pa kdo ne zmeni kaj prida za Mater božjo, gotovo tudi sicer ne more biti posebno velika njegova bogoljubnost!

